

UZVARAS CEĻS

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 153 (1257) 9. gads

Ceturtdien, 1958. g. 25. decembri

Maksā 10 kap.

Lielāku uzmanību politiskajai izglītībai

Pagājuši apmēram trīs mēneši no mācību gada sākuma partijas izglītības tīklā. Šogad rajonā uzsākamarksisistiski-leņiniskās teorijas studēšanu 499 komunisti un bezpartejiskie. Tāpat kā pērn vairums klausītāju mācās tekošās politikas pulciņos.

Pirmās nodarbības parādīja, ka tekošās politikas pulciņi strādā radoši, propagandisti un klausītāji teorētisko materiālu saista ar ikdienas dzīves praktiskajiem uzdevumiem. Piemēram, kolhozā „Padomju Latvija” (propagandiste b. Upeniece), izklāstot materiālu par N. S. Hruščova tēzēm XXI kongresā „Par PSRS tautas saimniecības attīstības kontrolskaitļiem 1959.—1965. gadam”, tika sīki izskatīts aptuvenš kolhoza attīstības plāns septiņgadē.

Interesantas un saturīgas nodarbības noris tekošās politikas pulciņos Sīļu 7-gadīgajā skolā (propagandiste b. Jokste), Vorosiļova kolhozā (propagandists b. Bacāns), Līvānu milicijā (propagandists b. Košeļevs) un citos.

Pagājušajā gadā vājāk strādāja PSKP vēstures studēšanas pulciņi. Darbojās tikai divi pulciņi, kuros mācījās 16 komunisti un 7 komjaunieši. Tāds stāvoklis zināmā mērā izskaidrojams ar mācību grāmatu trūkumu. Šogad, komplektējot partijas izglītības tīklu, lielāka vērība pievērsta tieši PSKP vēstures studēšanai. Tāpēc, salīdzinot ar pērnā gadu, pašreiz PSKP vēsturi studē trīs reizes vairāk klausītāju. Sekmīgi darbojas PSKP vēstures pulciņš Leņina kolhozā (propagandiste b. Rusiņa), Rudzētu vidusskolā (propagandiste b. Kalvāne).

Jāpānāk, lai visi komunisti apgūtu PSKP vēsturi, bet tiem, kuri jau agrāk to studējuši, savas zināšanas jāpapildina, sevišķu vērību pievēršot pēcoctobra periodam, kā arī Latvijas partijas vēsturei.

Tāpat kā pērn, arī šogad ievērojama vieta ierādīta kadrū ekonomiskai izglītībai. Piemēram, kolhozu priekšsēdētājiem pie partijas komitejas organizēts politiskās ekonomijas seminārs. Labi strādā lauksaimniecības ekonomikas studēšanas pulciņš kolhozā „Darba tauta” (propagandists b. Jaudzems).

Daudz vairāk komunistu šogad mācās politiskolās. Kolhozos un uzņēmumos pavisam darbojas 4 politiskolas.

Taču daudz vēl ir arī trūkumu partijas izglītības sistēmā. Tie noteikti jāizskauž. Dažās vietās partijas pirmorganizāciju sekretāri nevēlī vajadzīgo vērību politiskajai izglītībai, tāpēc arī nodarbības notiek neregulāri, bet klausītāji slikti gatavojas nodarbībām.

Partijas organizācijas, sevišķi skolu, mazu vērību pievērš dialektiskā un vēsturiskā materiālisma studēšanai. Slikti ar komjaunatnes politizglītību. Komjaunieši, kuri ieslēgti partijas izglītības tīklā, vāji apmeklē nodarbības. Ap 50 procentu komjauniešu pavisam nemācās. Partijas organizāciju pienākums — palīdzēt komjaunatnes organizācijām komjauniešu un jauniešu politizglītības uzlabošanā.

Lai godam veiktu partijas izglītības galveno uzdevumu — nodarbību norisi augstā idejiski politiskā līmenī — partijas organizācijām visos partijas izglītības posmos PSKP CK novembra un decembra plēnumu lēmumi cieši jāsaista ar izņemamās programmas materiāliem.

Bratskas HES celtniecība

Uz Angaras upes top vislielākā HES pasaulē — Bratskas hidroelektrostacija, kuras jauda būs 3 600 000 kilovatu. HES celtniecību pabeigs nākošajā septiņgadē. Ražotā elektroenerģija būs ļoti lēta — viena kilovatstunda izmaksās mazāk par kapeiku.

Angaras labajā krastā jau sagatavota milzīga būvbedre. Celtnieki to norobežojusi, izsūkņējuši no tās ūdeni un uzsākuši aizsprosta būvēšanu. Pēc tam, kad būs uzcelts 126 metrus augstais aizsprosts, Angara applūdinās 6000 kvadrātkilometru lielu platību. Šis mākslīgās jūras tilpums būs 179 000 000 kubikmetru. Otra tik liela mākslīgā ūdensbaseina vēl nav nekur pasaulē.

Ātri ceļas galvenā betona piegādes estakāde, kura atradīsies 90 metrus virs upes. Paralēli tai ies otra estakāde. Hidromontētāji mēnesi pirms termiņa pabeidza tās pirmās kārtas celtniecību. 25 metru augstumā līdz upes vidum aiziet metāla tilts, kurš uzstādīts uz betona pamatiem. Pa šo tiltu ies divi autoceļi un vienas dzelzceļa sliedes, pa kurām nogādās betonu aizsprosta vietās.

Attēlā: palīgestakādes kopskats.

TASS fotohronika

Starpkolhozu konservu fabrika

20 Liepājas rajona lauksaimniecības arteļi noslēguši līgumu par republikā pirmās starpkolhozu konservu fabrikas būvi. Ievēlēta celtniecības padome un tās priekšsēdētāja. Būvlaukums izraudzīts kolhoza „Vārpa” teritorijā 12 kilometrus no Liepājas. Visus būvdarbus paredzēts veikt kolhoznieku spēkiem. Fabrika ražos augļu un dārzeņu konservus.

Kolhozā «Sarkanais karogs» par cūkkopību rūpējas,

Kolhoza „Sarkanais karogs” fermā, kur izvietotas visas kolhoza cūkas, darba steiga nerimst cauru dienu. Jau agri no rīta šeit ierodas cūkkopji, rūpīgi uzpoš kūti un sagatavo barību dienai.

— Darba daudz, tāpēc bieži vien kūti pavadām visu dienu, — balsī, kurā nedzird neapmierinātību, nosaka cūkkopēji. Tīrību un kārtību te manām ik uz soļa. Cementētā eja tīri nomazgāta. To gar abām pusēm iekļauj tikpat balti mazgātu aizgaldu rinda. Bet vai kolhoza cūkkopji mazgājuši arī bekonus, ka

tie izskatās tik balti? Nē, lūk, arī pašreiz pāris vīru klēpjiem nes fermā pievestos salmus un liek tos aizgaldos. Šādu mīkstu mīgu bekoniem maina katru dienu.

Lai uznāk arī stindzinošs sals, fermā to nejutīs. Gatavojoties ziemai, kolhoznieki jau laikus ir gādājuši, lai kūti būtu silts un gaišs.

Patīk ieiet arī nelielajā fermas virtuvē. Te valda tāda paša kārtība un tīrība. Jā, kolhoza „Sarkanais karogs” cūkkopji bez satraukuma var gaidīt ziemas salu, jo viņi tam sagatavojušies.

... bet kolhozā «Strauts»?

Gandrīz blakus kantora ēkai atrodas kolhoza „Strauts” cūku ferma. Caur šauro durvju spraugu no fermas virtuves lauzas laukā balti tvaiki un nemanot saplūst kopā ar dumakaino rīta miglu. Paverot virtuves durvis, ienācējs zem kājām jūt sakrājušos dubļus.

— Labdien! — ...bdien, — uz sveicienu aprauti atbild cūkkopēja Kuričkina.

Viņas īgnums kļūst saprotams, apskatot fermu. Cauri baļķu salaidumiem, griestiem un durvīm kūti ielaužas āra gaisma. Caurvējš. Bet kā būs tad, ja uznāks sals un snieputenis? Vai kolhozs bekonus un mazos sivēnus varēs šeit turēt? Nē, nevarēs.

Barīpš sivēnu, izlauzušies no aizgalda, bradā pa pārplūdušajiem vircas novadgrāvjiem un eju, kura nedēļām ilgi nav tīrīta. Aizgaldos plā-

vo sastāvējušies un sabradāti mēsli.

Grūti iedomāties, ka šajā dubļu jūrā dienām un naktīm jāsalst un jāmirkst sivēniem un bekoniem. Vai var cerēt, ka ferma šādos apstākļos dos kolhozam arī ienākumus? Ļoti jāšaubās.

— Slikta mums cūkkopēja Kuričkina, — pēc visa redzētā nosaka kolhoza priekšsēdētājs b. Veselis. Jāpiekrīt viņa domām, ka Kuričkina tiešām nemil tīrību, neztur to un neprotē pret tām nekārtībām cūku fermā, kuras var novērst vienīgi zootehniķe b. Kociņa un kolhoza valde. Bet vai šai gadījumā jāvaino tikai cūkkopēja?

Par labiem apstākļiem fermā jāatbild arī kolhoza valdei.

A. Vigants

Jauna darba samaksa kolhoza vadošajiem darbiniekiem

Apspiežot b. Hruščova referāta tēzes PSKP XXI kongresam, arī mūsu kolhoza darbarūki pieņēma savas saistības — ražot vairāk lopkopības produktu un graudu uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes. Arteļa „Darbs” valde nāca pie slēdziena, ka līdzšinējā darba samaksa vadošajiem kolhoza darbiniekiem vairs neatbilst tām prasībām, ko no mums prasa partija un valdība. Līdz šim visam vadošajam personālam apmaksu aprēķināja pēc 1948. gada 19. aprīļa lēmuma, bet turpmāk, sākot ar 1959. gada 1. janvāri, tiks aprēķinātas izstrādes die-

nas pēc saražotā produkcijas daudzuma.

Jaunajai darba samaksai par pamatu ņemām 1956., 1957. un 1958. gada vidējos rādītājus no kopējās produkcijas un izejot no tā turpmāk aprēķināsim izstrādes dienas tikai par iegūto produkciju, bet nepārsniedzot to algas apmēru, kas bija līdz šim aprēķināts.

Par dažiem svarīgākajiem produktu veidiem arī ir paredzēta neliela naudas piemaksa, kas mēnesī sastāda apmēram 80 rubļus.

Lūk, daži piemēri, no kādas produkcijas daudzuma aprēķināsim brigadieriem samaksu:

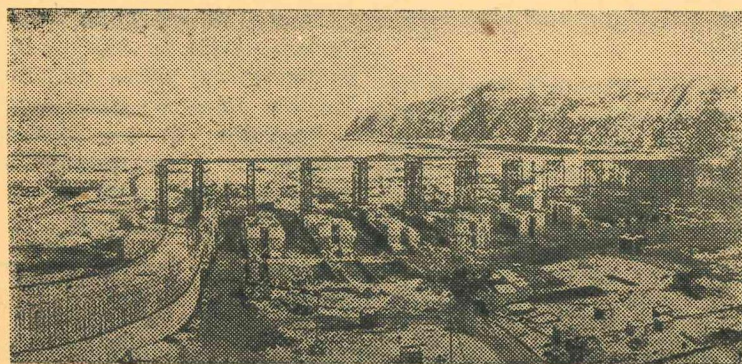
- 1) par vienu tonnu saražoto graudu — 1 izstrādes diena
- 2) par vienu tonnu saražotas linšķiedras — 10 izstrādes d.
- 3) par vienu tonnu saražotās kukurūzas zaļās masas — 0,4 i/d
- 4) par vienu tonnu ilggadīgo zālāju sienu — 1 i/d
- 5) par vienu tonnu zālāju sēklu — 20 i/d
- 6) par vienu tonnu liellopu gaļas — 5 i/d
- 7) par vienu tonnu cūkgaļas — 20 i/d
- 8) par vienu tonnu pilnpiena — 2 i/d
- 9) par vienu tonnu pakaišu kūdras — 0,4 i/d
- 10) par saražotu un sagatavotu vienu tonnu kūdras un kūtsmēslu komposta uz lauka — 0,2 i/d

Par pamatu šai apmaksai ņemām brigadiera algu, bet priekšsēdētājam aprēķināsim 130 procentus no brigadiera algas, grāmatvedim un agronomam 80 procentu no priekšsēdētāja algas, kolhoza uzskaitvedei-kasieri — 60 procentu no grāmatveža algas. Kolhoza priekšsēdētājam nau-

das piemaksa 2 procenti no visiem arteļa ienākumiem.

Šī jaunā darba samaksa vadošajiem darbiniekiem dos iespēju pareizāk plānot kolhoza saimniecības attīstību, stingrāk kontrolēt atsevišķu nozaru darbību un celt darba ražīgumu.

J. Stikāns,
kolhoza „Darbs” agronoms

Partijas dzīve

Kā es vadu tekošās politikas pulciņu

Jau otro gadu vadu tekošās politikas pulciņu Vorosilova kolhozā. Dalībnieku skaits nav liels — tikai 12, bet visi ir ļoti aktīvi un darbīgi.

Lai nodarbības būtu interesantas un materiāls viegli pieejams, pats rūpīgi gatavojos ikvienai nodarbībai un pielietoju dažādus uzskates līdzekļus. Karte mums kļuvis par galveno uzskates līdzekli — pulciņa dalībnieki to labprāt izmanto pārrunās.

Nodarbībās vairāk laika mēs izlietojam tieši pārrunām un tikai tad, kad esmu pārliecināts, ka klausītāji pareizi izpratuši un labi orientējas visos tēmā paredzētos jautājumos, pārejām pie nākošās tēmas.

Dažas dienas atpakaļ mums notika kārtējā nodarbība par N. Hraščova referāta tēzēm partijas XXI kongresam, par padomju tautas labklājības pieaugumu un septiņgadu plāna starptautisko nozīmi.

Nodarbību gaitā noskaidrojām nacionālā ienākuma pieaugumu, strādnieku un kolhoznieku reālā ienākuma pieaugumu, darba apmaksas norēķināšanu un citus jautājumus.

Visdzīvāko interesi klausītājos radīja reālā ienākuma pieaugums, jo galvenais septiņgadu plānā ir nodrošināt valsts ekonomikas pieaugumu

un tautas dzīves līmeņa paaugstinājumu līdz nebijušam līmenim. Par šo jautājumu labprāt runāja bb. P. Nikitins, J. Antipovs. Biedri ar interesi saistīja iztirzājamo vielu ar sava kolhoza labklājības pieauguma perspektīvām.

— Ja aizvadītajos septiņos gados 50 procenti kolhoznieku mantojuši elektrisko apgaismojumu pirmo reizi savā mūžā, apmēram 30 procenti kolhoznieku izremontējuši un uzbūvējuši jaunas dzīvojamās mājas, daudzi kolhoznieki iegādājušies radiouztvērējus, elektriskās šujmašīnas, velosipēdus, pulksteņus, motociklus un citas tamliedzīgas lietas, tad viegli iedomāties to dzīves līmeņa izmaiņu, kāda būs vēl pēc septiņiem gadiem, — saka pulciņa dalībnieks, Raunišu ciema padomes sekretārs b. A. Staris, — jo taču dzīves līmeņa pieaugums trīs-kāršosies.

Tā, kopīgi apspriežot tēzes, nonācām pie tā, ka dzīves līmeņa uzlabošanai un tautas labklājības vairošanai nepieciešams ilgs un stabils miers, bet mierīgas līdzās pastāvēšanas gaitā sociālisms noteikti uzvarēs kapitalisma sistēmu un nodrošinās visaugstāko dzīves līmeni. Nākotne komunismam.

A. Bacāns,
Vorosilova kolhoza
politpulciņa propagandists

Jaungada eglīti dedzināsim uzmanīgi

Jau tagad mūsu pilsētā un laukos gatavojas Jaungada eglītes vakaram. Šo vakaru rīkotājiem jānozīmē atbildīgas personas, kuru uzdevums raudzīties, lai tiktu ievēroti visi ugunsdrošības noteikumi eglīšu dedzināšanas vietā. Jaungada eglīšu dedzināšana noliegta bez iepriekšējas ugunsdzēsēju biedrības pārstāvja telpu apskates.

Kas jāievēro, uzstādot eglīti telpā?

Telpā, kur dedzinās eglīti, jābūt ūdens traukam, diviem spaiņiem, kastei ar smiltīm. To nedrīkst dedzināt augstāk par otro stāvu. Telpai, kurā novietota eglīte, jābūt divām izejām. Eglīte jānovieto tā, lai tās zari no sienām un gries-

tiem atrastos vismaz viena metra attālumā.

Eglītes iluminēšana jāuzdod pieredzējušiem elektromontieriem. Elektrības spriegums eglītes apgaismošanas ķēdē nedrīkst pārsniegt 12 voltu. Pēc iespējas jāatturas no eglītes izrotāšanas ar priekšmetiem, kas ir ugunsbīstami, tāpat arī no sveču lietošanas.

Eglītes dedzināšanas laikā objektā, kur tas notiek, jādežurē ugunsdzēsējam. Šajā laikā telpā nedrīkst pilnīgi izdzēst citus apgaismošanas līdzekļus.

Nodrošināsim visu nepieciešamo, lai eglītes svētku vietā nenotiktu ugunsgrēks.

P. Kašajevs,
ugunsdzēsēju inspektors

Kazahijas kultūras un mākslas dekāde Maskavā

Kazahijas PSR literatūras un mākslas dekādē kazahieši uz Lielā Teātra skatuves maskaviešiem parādīja M. Tuļebajeva operu „Biržan un Sara”. Tā guva plašu skatītāju atbalstu.

Attēlā: skats no M. Tuļebajeva operas „Biržan un Sara”.

TASS fotohronika

PAR ANTIRELIĢISKĀM TĒMĀM

Kā radušies ziemassvētki

Vieni no galvenajiem kristīgās baznīcas svētkiem ir tā saucamie „debess miera” svētki — ziemassvētki, kurus dažādās kristīgās baznīcas konfesijas katru gadu atzīmē 25. decembrī kā Jēzus Kristus dzimšanas svētkus.

Ap 25. decembrī, kad saule pagriežas uz pavasara pusi un dienas sāk kļūt garākas, daudzas senās tautas (arī senlatvieši, slāvi u. c.) svinēja savus ziemas saulgriežu svētkus. Parasti šie svētki bija saistīti ar Saules un auglības dieva piedzimšanu. Tā, piemēram, tika svinēta Ozirisa piedzimšana Ēģiptē, Dionisa — Grieķijā, Mitras — Persijā, Mazāzijas un vēlāk Romā. Tieši Mitras kulta bija tas, kurā jāmeklē kristīgās baznīcas ziemassvētku — „pestītāja” dzimšanas svētku izcelšanās.

Tai laikā, kad kristīgā ticība kļuva par Romas valsts ticību (IV gs.), Mitras kulta bija plaši izplatīts. Romas imperatori — Konstantina priekšteči — centās pat padarīt Mit-

ras kultu — mitrismu par imperijas valdošo reliģiju. Lielākie mitrisma svētki bija Mitras „dzimšanas” svētki, kurus senie persieši un vēlāk romieši atzīmēja 25. decembrī. Mitras un citi svētki bija tik plaši iegājušies tautā, ka kristīgā ticība nevarēja tos aizliegt. Lai izskaustu šo elku pielūgšanu un „pagānu” ticējumus, kristietības sludinātāji dažādos senos reliģiskos svētkus saistīja ar Jēzu Kristu. Tā rīkojās Romas baznīcēvi, kas 354. gada kalendārā pirmoreiz ievada jaunus svētkus — Kristus „dzimšanas” svētkus — ziemassvētkus. Kā saka tautas paruna — „vilks bija padēdis, bet kaza dzīva”, t. i., pagāniskie (Mitras u. c.) saulgriežu svētki bija „pārvērsti” kristīgos svētkos, un jaunajai ticībai tika nodrošināta pagānu tautu piekrišana, kuras nekādā ziņā negribēja šķirties no saviem iemīļotajiem svētkiem.

Viens no ziemassvētku atribūtiem ir eglīte. Baznīcas kalpi ir vienmēr sludinājuši un turpina sludināt, ka ziemassvētku eglīte esot „atziņas” un dzīvības koka simbols, jo šis koks iestādīts par godu Jēzum Kristum (kaut gan Palestīnā egles neaug!). Taču vēstures fakti liecina, ka baznīckungi eglītes dedzināšanu aizņēmušies no citām tautām. Egle bija seno germāņu auglības dievu kulta

priekšmets. Šie auglības dievi dzīvoja eglēs, tāpēc laudis tās cirta un nesa mājās auglības dievu svētkos — ziemas saulgriežos. Līdzīgi paradumi bija senajām baltu, slāvu, somu-ugru ciltīm.

No šiem senajiem pagānu ticējumiem kristīgā ticība sev izveidoja jaunu kulta priekšmetu, kā parasts, saistīdama to ar nekad neeksistējušā Kristus tēlu.

Padomju bērnu Jaungada eglītei nav nekāda sakara ar kristīgo ticību un tās viltus morāles atribūtiem. Mūsu eglītes dedzināšanai ir pavisam cits saturs.

Pie mūsu Jaungada eglītes nav „izredzēto”, tie visi vienādi laimīgi, kas nekad nav bijis un nebūs kapitāla zemēs, kur „cilvēks cilvēkam ir vilks”. Tur, eglītes dedzinot un gaudulīgās ziemassvētku ziņģes dziedot, bagātnieku bērni saņem bagātīgas dāvanas, bet miljoniem bezdarbnieku sievu tanī pašā laikā nezina, kur ņemt maizes kumosu saviem izsalkušajiem bērniem.

Savu laiku pārdzīvojušo reliģisko svētku svinēšana pie mums nav savienojama ar īsta padomju pilsoņa pasaules uzskatu un izturēšanos. Padomju cilvēkam, kam pavērti visi ceļi zinātnes un kultūras apgūšanai, reliģisko svētku svinēšana ir tā pašapziņai pazemojoša.

STARPTAUTISKAIS APSKATS

NATO — jauna kara gatavošanas ierocis

Parīzē notika agresīvā Ziemeļatlantijas bloka (NATO) padomes kārtējā sesija, kurā piedalījās 15 šā bloka valstu, tai skaitā ASV, Anglijas, Francijas un Rietumvācijas ārlietu, aizsardzības un finansu ministri. Šī sesija tāpat kā visas iepriekšējās, tāpat kā visa desmit gadus ilgā NATO darbība parādīja, ka šis militārais bloks imperiālistu rokās ir galvenais ierocis agresīva kara gatavošanai pret sociālistiskajām un citām miermīlīgām zemēm. NATO amerikāņu vadītāji pūlējās visiem spēkiem, lai piespiestu savus bloka partnerus paātrināt kara priekšdarbus un panāktu viņu piekrišanu izvietot savās zemēs ASV kodolieroču un raķešu bāzes. Līdz šim tikai Anglija un Itālija atļāvušas izmantot savu teritoriju šādu amerikāņu bāzu ierīkošanai. Parīzē ASV valsts sekretārs Dalless izdarīja jo stipru spiedienu uz citām NATO valstīm, lai iegūtu šim vajadzībam arī viņu teritoriju.

NATO padomes sesijas dalībnieki gāja ASV, Rietumvācijas un dažu citu imperiālistisko valstu pavadā un norādīja PSRS miermīlīgo priekšlikumu Berlīnes jautājumā. Kā

redzams, imperiālisti negrib aiziet no Rietumberlīnes — NATO priekšpostēja Eiropā.

Īsi pirms NATO padomes sesijas atklāšanas, 13. decembrī, Padomju valdība publicēja paziņojumu, kurā brīdināja NATO valstis, ka ceļš, uz kuru tās vedina ASV valdošās aprindas, ir ļoti bīstams. Līdz ar to Padomju valdība atkal ierosināja jaunu programmu, kā mazināt starptautiskoaspilējumu un nostiprināt mieru Eiropā. Mēs aicinājam noslēgt neuzbrukšanas līgumu starp NATO locekļiem un Varšavas līguma valstīm, izveidot Vidus-Eiropā joslu, kas būtu brīva no kodolieročiem un raķešu ieročiem, kā arī samazināt ārzemju karaspēku NATO un Varšavas līguma valstu teritorijā. Pašreizējos apstākļos, uzsvērts padomju paziņojumā, vislabākā strīdīgo starptautisko jautājumu atrisināšanas metode ir sasaukt valdību vadītāju apspriedi.

Tomēr, kā pierādīja NATO Parīzes sesija, šā militārā bloka barvežiem miera un tautu drošības intereses ir svešas; viņi joprojām iet pa bīstamo drudžainās bruņošanās un jauna kara gatavošanas ceļu.

A. Melikjans

Redaktore H. JEROFEJEVA